

1926.

I ПОЛУГОДИЕ.

МАЙ.

КНИГА V.

Алеко Константиновъ.

Роденъ въ Свищовъ. Писателъ, обичанъ отъ младо и старо. Добъръ българинъ, убитъ отъ *българи* по пята Пещера — Т. Пазарджикъ на връхъ праздника на българскитѣ просвѣтителѣ Св. Св. Кирилъ и Методий въ 1897. год.

Дружество „Въздържание“.

Разказче отъ Алеко Константиновъ.

Таки Бираджията още спѣше, макаръ че слънчевитѣ лъчи отдавна бѣха пронизали замъгленитѣ отъ нечистота прозорци на неговата душна стаица. Лжчитѣ освѣтиха постепенно нозетѣ му, пропълзѣха къмъ корема му, лъснаха засъхналата и напукана отъ вътрешния огънь долна устна, устремиха се въ отворената му уста и проникнаха въ гърлото, отъ което се къртѣха вълнитѣ на смущаваще ухото хъркане.

Тъкмо въ това време пощенскиятъ раздавачъ почука три пѣти по редъ на вратата. Но разбира ли ти Такевото ухо отъ такива нѣжни сигнали? Да бѣше дѣлникъ — иди-